

عنوان مقاله:

پیامد سیاست انگلستان بر انقلاب مشروطه ایران پس از قرارداد ۱۹۰۷

محل انتشار:

فصلنامه علمی پژوهش های یاددهی و یادگیری، دوره 4، شماره 13 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسنده:

علی اکبر خدروی زاده - استادیار گروه تاریخ دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرری

خلاصه مقاله:

پیش از گسترش قدرت آلمان در اروپا، تلاش اصلی انگلستان به حفظ منافع خود در هند معطوف شده بود. اما با اوج گیری قدرت آلمان و اجرای سیاست نگاه به شرق آلمانی ها در دوران ویلهلم دوم (۱۹۱۸-۱۸۸۸م)، انگلستان که با تهدیدهای رو به رشد آلمان در خلیج فارس مواجه شده بود درصدد کنار نهادن سیاست دیرینه خود مبنی بر رقابت با روسیه در ایران برآمد. در واپسین سال های قرن نوزدهم میلادی انگلستان به اختلافات خود با فرانسه پایان بخشیده سپس قرارداد ۱۹۰۷م را با روسیه به امضا رساند. با انعقاد این قرارداد، سیاست انگلستان در ایران که مبنی بر کاهش نفوذ روسیه و حمایت از انقلاب مشروطه قرار داشت دیگرگونه شد و به همراه روس ها سیاستی را در ایران پیش گرفت که سرانجام آن به توب بستن شدن مجلس اول بود.

کلمات کلیدی:

ایران، انقلاب مشروطه، قرارداد ۱۹۰۷، انگلستان، روسیه، آلمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1709907>

